

Ártatlan szórakozás

vagy

okkult csapda?

Bill Parker

Halloween

Ártatlan szórakozás vagy okkult csapda?

írta: Bill Parker

Tartalom

1. Bevezetés
2. A Halloween története
3. A Halloween napjainkban
4. Kérdések és válaszok
5. A Halloween új megvilágításban

Copyright © 2015 Child Evangelism Fellowship of Ireland. *Harmless Fun or Occult Snare?* – magyar

Minden jog fenntartva.

Magyar nyelven kiadja:

Magyarországon a Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermek-Evangélizációs Közösség
2119 Pécel, Nyírfu u. 1.; +36-28-547960; betpecel@visz.org; www.visz.org

Erdélyben a Gyermek Evangélizációs Közösség
AMEC, Calea Turnisorului 90, 550048 – Sibiu (Nagyszeben), Romania
0040-269-229994; gyek.romania@gmail.com; www.edituraamec.ro

Kárpátalján a Gyermek-Evangélizációs Közösség
Komarova 11a, 90202 Beregszász, Ukrajna
00380 3141 23736; Mobil: 050 156 2769
gyek.karpatalja@freemail.hu; <http://karpataljaigyek.blogspot.hu/>

Vajdaságban a Gyermekmisszió
Lenin u. 45, 24323 Feketics, Szerbia
0038-1-63-80-113-16; halaszsamuel@gmail.com

„Végezetül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak” (Ef 6,10–12).

1. fejezet

Bevezetés

Ma, ha a Halloweenre gondolunk, boszorkányok, szellemek, vámpírok, sírkertek, sötét és hűvös őszi éjszakák, csupaszfák és a telihold képe jelenik meg gondolatainkban. A Halloweennek az angolszász országokban nagy hagyománya van, iskolai szünnapok, „örömtüzek”, jelmezes multságok kísérik, de mára már nálunk is jeles nappá, vidám összejövetelek idejévé nőtte ki magát. Úgy tűnik, mintha ártatlan szórakozásról lenne szó, amelyet rengetegen élveznek, fiatal, idős egyaránt. Sok minden azonban, ami ezzel a fesztiválzással jár, okkult természetű, ezért fel kell tennünk a kérdést: Vajon csupán ártatlan szórakozásról van-e szó, vagy jobb nem részt vennünk benne, mert az ünnepbe sátáni felhangok keverednek? Mielőtt a Halloweennel részletesebben foglalkoznánk, gondoljunk át két alapvető bibliai igazságot: *Isten hatalmát és a Sátán ravaszságát.*

Isten hatalma

Sok időt eltölthetnénk azzal, hogy Isten tulajdonságait tárgyaljuk, éppen ezért én most csupán kettőre hívom fel a kedves Olvasó figyelmét nagyon röviden. Először is, Isten mindent tud. Isten tudásának egyedisége annak teljességében vagy tökéletességében rejlik; Isten mindenkiről és mindenről tud – a múltban, a jelenben és a jövőben. „... *Isten mégis nagyobb a mi szívünkénél, és mindent tud*” (1Jn 3,20). Ahogy idősödünk, úgy tanulunk és szerzünk tapasztalatokat. Megtanulunk járni, beszélni, enni, írni, a saját fejünkkel gondolkodni és így tovább. Nekünk, teremtett lényeknek tulajdonképpen az egész életünk tanulás és tudásban való gyarapodás. Isten azonban soha nem tanult és gyarapodott tudásban, hiszen Ő mindig is tudott mindent. Még valamit nem szabad soha elfelejtenünk: a mi Teremtő Istenünk tudja, hogy mi a legjobb nekünk, és mi az, ami nem jó nekünk.

A másik tulajdonság, amelyet meg kell gondolnunk, az, hogy Isten nem változik, vagyis változhatatlan: „*Én, az Úr, nem változtam meg*” (Mal 3,6). Isten mindig ugyanaz az Ő örökkévalóságában. Egyéni szinten mi fizikailag, érzelmileg változunk, és, amint már láttuk, a tanulási folyamat egész életünkön át tart. Isten azonban nem változik, az Ő tulajdonságai teljesen változatlanok. Isten szeretete nem ingadozó érzelem, mint amilyen a miénk lehet. Az Ő szeretete állandó. Hasonlóképpen, Isten álláspontja a gonosszal szemben nem gyengült és nem is homályosult el az idő múlásával. A Szentírás nagyon világosan elmondja nekünk, hogy Isten utálta a pogány szokásokat az Ószövetség korában (5Móz 18), és utálta a pogány szokásokat az Újszövetség idején is (Gal 5). Mivel Ő változhatatlan, állandó, biztosak lehetünk afelől, hogy Isten ma is utálja a pogány szokásokat. Következésképpen, mivel Isten utálja a pogány szokásokat, és mivel Ő tudja, mi a legjobb nekünk, figyelmeztet minket arra, hogy semmi közünk ne legyen az ilyen dolgokhoz. Amint látni fogjuk, ez lesz az alapja majd a Halloween-fesztiválokról alkotott véleményünknek.

A Sátán ravaszsága

A második bibliai igazság, amelyet meg kell fontolnunk, az a Sátán ravaszsága. Az ördög szembeszáll az Igével és az Úr munkájával, ám Isten engedte meg neki, hogy legyen némi természetfeletti hatalma. Az Ószövetségben Jób könyve elmondja nekünk, mit tehet a Sátán egy ember testével, családjával, vagyonával, és bár ott egészen nyilvánvaló az ereje, máskor – nem is kevészer – az embert nagyon ravasz és körmönfont módon közelíti meg. „*Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben*” (Ef 6,11). Csak néhány példa:

1. a tévtanítást éppen annyi igazsággal keveri össze, hogy az hihetőnek tűnjön (1Móz 3,1–5);
2. tévesen idézi és félremagyarázza a Szentírást (Mt 4,6);
3. a világosság angyalának álcázza magát (2Kor 11,14);
4. azt a hitet erősíti az emberekben, hogy ő nem létezik.

Johann Friedrich Röhr (1777–1848), liberális teológus egy nem felvilágosodott kor szálnalmas szemfényvesztésének tartotta azt, hogy voltak kortársai, akik hittek az ördög létezésében. Ő is, mint oly sokan mások a múltban és a jelenben is, tagadta a Sátán létezését. Nekünk azonban mindig emlékeznünk kell arra, hogy az ördög „...*hazug, és hazugság atyja*” (Jn 8,44), és ha meg tud akadályozni embereket az istenkeresésben, még ha le is

kell tagadnia önmagát, akkor meg fogja tenni. Matthew Henry, a híres Biblia-magyarász megállapítja, a Sátánnak „... ezer módszere van arra, hogy az állhatatlan, ingatag lelkeket félrevezesse”. Nos, ilyen ellenséggel állunk szemben, ezért tisztában kell lennünk azzal, hogy ha mi is megünnepeljük a Halloweenet, akkor ajtót nyithatunk az ördögnek (Ef 4,27), amitől elkezdhetünk egyre inkább vonzódni az okkult dolgokhoz.

Miután tisztáztuk a téma két alapigazságát, nevezetesen hogy Isten felette áll mindenknek, illetve hogy a Sátán rendkívül ravasz és elmés, vizsgáljuk meg közelebbről magát a Halloween-ünnepet.

2. fejezet

A Halloween története

A Halloweenhez kapcsolódó népszokásokat a mai Írország, Skócia, Wales és Észak-Anglia területén egykor élt, ősi kelta népek hagyományozták ránk még a keresztyénség megjelenése előtti időkből. Az ő kultúrájukban az év két részből állt: novembertől áprilisig tartott a tél, májustól októberig pedig a nyár. Ezért két fő ünnepüket a tél elején, november 1-jén, illetve a nyár kezdetén, május 1-jén tartották. A két ünnepet Samhainnak és Beltanénak nevezték. A pogányok abban a hiedelemben éltek, hogy október 31-én és november 1-jén, vagyis a Samhain-ünnep idején a legvékonyabb az a fátyol, amely elválasztja a természeti világot a természetfelettől. A halottak lelkei így vissza tudnak térni, vándorolnak a világban és kísértik az élőket, miközben Samhain, a halott lelkek ura összegyűjti azokat a lelkeket, akiknek korábban állatok testébe kellett költözniük, és eldönti, hogy az elkövetkező évre milyen formát kell magukra ölteniük. Október 31-én, Újév estéjén vagy más szóval Samhain estéjén a papok, akiket druidáknak neveztek, pogány rituálékat végeztek az emberek nevében. A falvakban hatalmas örömtüzeket gyújtottak; hogy elijesszék a gonosz lelkeket és a szellemeket. Samhain tetszését pedig úgy akarták elnyerni, hogy állat- és emberáldozatokat mutattak be. A kegyetlen szertartásokon általában hadifoglyokat vagy elítélt gonosztevőket áldoztak fel. Az összejöveteleken különféle varázslást is űztek és rítusokat is tartottak, hogy megtudják a jövőt. A falusiak, hogy távol tartsák a gonosz szellemeket és a halottak lelkeit, égő faágakat ragadtak ki a tűzből, és azokat lóbálva körbefutották falujukat a faluhatár mentén. A Samhain-ünnep másik két szokása ékes bizonyítéka annak, hogy maga az ünnep – bár egy látszólag „ártalmatlan” formájában – mennyire beleivódott a későbbi korok nemzedékeinek köztudatába. Az egyik szokás az, amikor a falusi ember különféle ajándékokat tett ki a háza elé, hogy megbékítse azokat a kóbor gonosz lelkeket, akik rontó szándékkal közeledtek. A másik szokás az, amikor az utazók, akiknek október 31-én éjszaka is úton kellett lenniük, beöltöztek boszorkánynak, szellemnek, ördögnek és így tovább, mert úgy gondolták, hogy ha véletlenül találkoznak igazi boszorkányokkal, szellemekkel vagy démonokkal, földi halandó létükre észrevétlenül elvegyülhetnek közöttük. Világos a párhuzam a modern kori jelmezes ünnepléssel és a tréfásnak tűnő *Ajándék vagy átok!* fenyegetéssel.

Ez tehát egy rövid összefoglalása annak, hogy mi is történt a pogány kelta népek Samhain-ünnepén. Most nézzük, hogyan lett ebből a pogány ünnepből a mai Halloween? Ehhez tudnunk kell, mi történt, amikor a keresztyénség elterjedt Európában.

A keresztyénség elterjedése Európában

Ami az európai kontinenst illeti, a Krisztus utáni első század végére az evangélium egészen Spanyolországig, ill. Franciaországig eljutott, és nagy hatással volt a római kori Britanniára is, de már csak a Krisztus utáni harmadik század vége felé. A Skóciában akkor élő piktek közé Ninian vitte az evangéliumot Kr. u. 397-ben. Majd miután Patrik Kr. u. 432-ben megérkezett Írországba, az evangélium ott is teret nyert. A gond csak az volt, hogy a szóban forgó nyugat-európai népek pogány praktikáit, mint pl. a Samhain-ünnepet, nem törölték el, hanem megpróbálták más gondolati háttérrel adni nekik. Mint a legtöbb nemzet napjainkban, minden bizonnyal az ókori kelták is alig várták a különleges ételek és az ünneplés időszakát, ezért valószínűleg nagy felzúdulást keltett volna a jeles napok megszüntetése. Ezért a korai keresztyén Egyház azt látta a legjobb megoldásnak, ha az embereket úgy vonják el pogány hiedelemviláguktól, hogy keresztyén alapelveket tükröző tartalommal töltsék meg a már létező ünnepeiket. Így történt, hogy Kr. u. 834-ben az addig május 13-án megtartott *Minden-szentek napját*, amikor a keresztyén mártírokról emlékeztek, III. Gergely Pápa áttetette november 1-jére. November elseje lett tehát a keresztyének *All Hallows* (szó szerint: *minden szentek*) ünnepe. A *hallow* angolul egy

másik szó a *holy*, vagyis a szent megjelölésére. Október 31-éből pedig, értelemszerűen *All Hallows' Eve* vagyis *Mindenszentek* előestéje lett. Idővel az angol név kiejtése *Halloweenre* rövidült.

Eredetileg tehát a 9. századi Egyház próbálkozásáról van szó, hogy leszoktassák a pogány népeket Samhain-ünnep előestéjének megünnepléséről, illetve az ünneplést kísérő istentelen praktikákról. Látni fogjuk azonban, hogy ez a missziói elképzelés tulajdonképpen kudarcot vallott. A Halloween pogány és istentelen részét ma is gyakorolják azok is, akik nem nagyon foglalkoznak a Halloween valódi tartalmával, és azok is, akik teljesen tisztában vannak a látszólag veszélytelen fesztivál sátáni, ill. okkult hátterével.

3. fejezet

A Halloween napjainkban

Megismerhettünk néhány, az ősi pogány kelta Samhain-fesztivállal kapcsolatos tény, illetve megtudhattuk azt, hogy honnan jön a Halloween elnevezés. A következő fontos lépés azonban az, hogy elhagyva a történelmi adatok világát, megvizsgáljuk a Halloween modern kori megünneplését. Négy oldalról közelítünk a témához: világi, kereskedelmi, sátáni/okkult és keresztyén szempontból.

A Halloween világi szempontból

A világ egyszerűen úgy tekint a Halloweenre, mint egy ártatlan és mulatságos időtöltésre. A gyermekek általában iskolai szünnapot kapnak, jelmezbe öltöznek, házról házra járnak a környéken, kitartóan kiáltozzák, hogy *Ajándék vagy átok!*, vidám összejöveteleken vesznek részt, beneveznek az almahalászatra, amikor hátrattett kézzel, csak a szájukkal kell almákat kihalászni egy nagy, vízzel teli kádból vagy dézsából, este pedig tűzijátékokban gyönyörködnek. Az ünnep körüli időszakban, az iskolában gyakran álarcokat gyártanak, szellemekről szóló történeteket hallgatnak és boszorkányokról írnak versikéket. Mindent egybevetve, a Halloweenből vonzó és csábító ünnepet csinálnak, pedig az „ártalmatlan szórakozás” vékonyka leple egy rémisztő és rendkívül veszélyes valamit takar.

A Halloween kereskedelmi szempontból

Kereskedelmi szempontból nézve nagyon egyszerű a dolog: a Halloween óriási üzlet. Ha kétségeskednénk a megállapítás igazáról, csak tegyünk egy sétát bármelyik bevásárlóközpontban az adott időszakban. Szinte minden kirakatban csontvázakat, vámpírokat, boszorkányokat, seprűnyeleket, fekete macskákat és üstöket fogunk látni. Ezrével dobják piacra a boszorkányos, démonos, szörnyeteges álarcokat, ill. a népszerű médiaszereplőket ábrázoló maszkokat. A jelmezkölcsönzőkben ilyenkor dübörög az üzlet, a tévétársaságok pedig szinte szünet nélkül sugározzák a horrorfilmeket. Néhány statisztika jól mutatja, mennyi pénzt hozhat a konyhára a Halloween. Az USA-ban egy átlagos üzletlánc, az október 31-ét megelőző öt hétben, csak a Halloween-kellékek eladásából akár bruttó fél milliárd dollár bevételhez is juthat. A kiskereskedelem mellett a mezőgazdaság is busás haszonra tesz szert. Halloween idején megnő a kereslet a sütőtök iránt; nemcsak fogyasztásra keresik, hanem töklámpásnak is. Egy kb. 66 hektárnyi terület, amelyen sütőtököket termesztenek, hozzávetőlegesen 200 000 dollár bevételhez juttathatja a gazdát. Ezek a számok magukért beszélnek. Ma a Halloween valóban nagy üzlet.

A Halloween sátáni, okkult szempontból

Mielőtt ezzel a kérdéskörrel foglalkoznánk, ismételten hangsúlyoznunk kell azt az igazságot, amelyet korábban már érintettünk: a Sátán igenis létezik! Ezt tanítja a Biblia. A Sátán egyedüli célja az, hogy Isten munkáját tönkretégye és sötétségben tartsa az embereket Isten megismerését, továbbá az Úr Jézus Krisztusban adott isteni kijelentést illetően. „*Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát*” (2Kor 4,4). Lelki harcban állunk (Ef 6,10–13), mert annak ellenére, hogy a Sátán egy legyőzött ellenség (Zsid 2,14), továbbra is küzd, és ehhez nemcsak az ő gonosz szellemi erőforrásait használja (Ef 6,12b), hanem az ő földi, emberi eszközeit is.

Már a középkorban is úgy ismerték *Mindenszentek* előestéjét, mint a sátánimádók, a varázslók és a boszorkányok kedvenc időszakát. És ez ma is így van. Ezért tehát sátáni vagy okkult szempontból nézve a Halloween valóban egy szent nap. Az évben nyolc napot tartanak nyilván úgy, mint a boszorkányság legfontosabb ünnepeit. Ezek a következők:

1. *Tavaszi nap-ég egyenlőség* vagy *Ostara* március 21-én, amikor a nappal ugyanolyan hosszú, mint az éjszaka, és amikortól kezdve a nappalok egyre hosszabbak.
2. *Május előestéje* és *Beltane* április 30-án és május 1-jén, amikor a természet virágba borulását és a szerelmet éltették.
3. *Nyári napforduló* vagy *Litha* június 21-én, amely az év leghosszabb napja, a Napisten és a Földanya nászünnepe.
4. *Lammas* július 31-én, a nyári betakarítás kezdete.
5. *Őszi nap-ég egyenlőség* vagy *Michaelmas* szeptember 21-én, amikor a nappal ugyanolyan hosszú, mint az éjszaka, és amikortól kezdve a nappalok egyre rövidebbek.
6. *Halloween* október 31-én, amikor a boszorkány-óév véget ér, és a boszorkány-újév elkezdődik.
7. *Téli napforduló* vagy *Yule* december 22-én, amely az év legrövidebb napja.
8. *Gyertyaszentelő*, *Candlemas* vagy *Imbolc* február 1-jén és 2-án, ami tulajdonképpen a fény és a tűz ünnepe.

Az összes jeles nap közül a Halloween a legjelentősebb. A szent napok legszentebbike. Halloween éjszakáján a Sátán ereje kiteljesedik és eléri a csúcát, követői pedig tisztelik, dicsőítik és imádják őt. Az imádat gyakran ember- vagy állatáldozatba torkollik, amely után az áldozat vérért szertartásosan elfogyasztják. Általában olyan kisbaba az emberi áldozat, akinek a főpap az apja, az anyja pedig egy boszorkány a gyülekezetből. A kedves Olvasó az ilyen kijelentések hallatán könnyen felhúzza szemöldökét, miközben ellentmondást nem tűrően tagadja azok igazságtartalmát. Márpedig történnek ilyen és hasonló dolgok. Ne feledjük, hogy nagyon is könnyű egy effajta szörnyűséget elleplezni. Egy sátánista gyülekezetbe járó anya gyermekét világra segítheti és elláthatja olyan orvos vagy ápolónó is, aki szintén a gyülekezet tagja. Így a szülő nő nem kerül kórházba, a kisbát nem anyakönyvezik, és halálának sem marad nyoma. Azt, hogy valóban léteznek ilyen szertartások, olyan személyek tanúsítják, akik részt vettek már sátánista összejöveteleken. Audrey Harpert, aki az Essex megyei Kelvedonból származik, a hatvanas évek elején, egy Halloween-éjszakán avatták boszorkánnyá. A beavatáson a saját szemével láthatta, ahogyan a fent leírtak szerint feláldoztak egy kilenc napos kislányt. Mivel teljes titoktartást fogadott, és rettegett megszegni esküjét, mert szemtanúja volt annak, hogy egy fiatalember, aki „túl sokat beszélt”, szívrohamot kapott a rá mondott átkok miatt és meghalt, ezért az általa megtapasztalt élményeket csak akkor hozta nyilvánosságra, amikor teljes bizalmát az Úr Jézus Krisztusba vetette és megszabadult a Sátán szorításából. Audrey, az alatt az idő alatt, amíg boszorkányként működött, egyetlen gyermekáldozatnál volt jelen, de meg van győződve arról, hogy ilyen esetek a múltban is voltak és a jelenben is megtörténnek Nagy-Britanniában. A boszorkányság és az ördög imádata elterjedőben van napjainkban, és köztudott, hogy a sátánista kultusz egyik megszokott eleme a gyermekáldozat. A kormány által kiadott hivatalos statisztikák is megerősíteni látszanak Audrey Harper kijelentését. Az USA rendőrségi nyilvántartásai szerint Halloween idején sokkal több gyermeket és állatot rabolnak el, mint az év más időszakaiban. Bizonyítékok támasztják alá azt a feltevést is, miszerint a sátánisták fiatal lányokat alkalmazznak „béranyaként”, hogy ők hordják ki és szülik meg azokat a gyermekeket, akiket majd a Sátánnak feláldoznak. David Wiltshire, brit országgyűlési képviselő egyik felszólalásában ezt mondta a parlamentben: „A sátánizmus a mi országunkban ugyanúgy létezik, mint bárhol másutt. Egy visszataszítóan gonosz gyakorlat, mely a gyilkolásról, a gyerekek ellen elkövetett erőszakról, szexuális bűnökről szól, és egyáltalán nem vicces. Nagyon komolyan kell vennünk, és foglalkoznunk kell vele.” Ezért mi is vegyük komolyan a tényt, hogy a Sátán létezik, a sátánizmus létezik, és okkult szempontból a Halloween „ártalmatlan örömnépe” egy rendkívüli figyelmet igénylő esemény.

Ennél a pontnál hasznos lehet tisztáznunk valamit, ami összezavarhat bennünket, amikor egyéb anyagokat olvasunk. Fontos megértenünk, hogy nem minden boszorkány sátánista. Vannak olyan boszorkányok, akik a kelta Wicca-hagyományhoz kötődnek, és praktikáikkal a természet iránti imádatukat akarják kifejezni. Látzólag panteisztikus elveket vallanak, hiszen szerintük minden ember és minden más is Istennek egy része. Gyakran emlegetnek továbbá isteneket és istennőket, ami egy dualista teológiát sejtet. A Wicca-boszorkányok tagadják a Sátán létezését, és azt hirdetik, hogy a Sátán csak a keresztyénség kitalációja, és hitük egyre nagyobb tiszteletnek örvend. Ezt az is jól mutatja, hogy az amerikai Nemzeti Bevételi Ügynökség adómentességet biztosított a Wicca Egyháznak. Ez azt jelenti, hogy minden adomány, amelyet a Wiccanak ajánl fel valaki, leírható az adóból mint vallási természetű, karitatív célzatú támogatás. Annak ellenére, hogy tagadja a Sátánt, a

Wicca mégiscsak egy pogány vallás, és mint ilyet a Szentírás elítéli (5Móz 18,9–13). A Wicca hitnek és a sátánista boszorkányvallásnak azért egy közös vonása mégiscsak van: mindkettő a Halloweent az év legkülönlegesebb éjszakájaként ünnepli.

A Halloween keresztyén szempontból

Keresztyén szempontból a Halloween megünneplése nem helyes, és nemcsak jelentéstartalma, hanem a történelmi kezdetek miatt sem. Ezek az „ártatlan” hagyományok, melyeket gyermekek ezrei ápolnak minden Halloweentkor, az okkultizmusban és a pogányságban gyökereznek. Csak néhány példa:

- az *örömtüzeket* azért gyújtották az ókori kelták, hogy áldozatokat mutassanak be és elijesszék a gonosz szellemeket;
- a *tűzijátékok* annak a szokásnak a helyébe léptek, amikor diót dobtak a tűzbe, hogy szétdurranjon és elijessze a gonosz szellemeket;
- a *lámpásokat* is azért készítették az ókori kelták, hogy távol tartsák a gonosz szellemeket;
- a *jelmezek* valójában álruhaként szolgáltak az ókori kelták idejében, hogy *Mindenszentek* éjszakáján a földi halandók észrevétlenül elvegyülhessenek a kóborló szellemek között;
- az *almahalászatot* is azért rendezték, hogy biztosítsák jó szerencsájüket, illetve megmondhassák a jövőt.

Ezeket a szokásokat és eredetüket a kedves Olvasó tájékoztatásául ismertettük. Megfelelő időben és kontextusban ezek a foglalatosságok jó szórakozást kínálnak, ám ha a Halloweenthez kötődnek, nem feledhetjük pogány, istentelen eredetüket.

Világossá vált tehát, hogy a Halloween komor, baljós oldalát vékony, ámde csábító fátyol takarja, aminek az a veszélye, hogy az ember mélyebb kapcsolatba kerülhet az okkultizmussal. Erre már több lelki vezető is rájött, miután sok olyan ember fordult hozzájuk segítségért, akiknek a Halloween csak ugródeszka volt a kemény okkultizmusba. Ezért kijelenthetjük, hogy keresztyén szempontból ez az ünnep igen veszélyes. A dohányzás és a túlzott alkoholfogyasztás ártalmatlannak tűnhet a tanulatlan ember szemében, és valamikor a múltban valóban ez volt az általános nézet. Ám ahogyan az orvostudomány fejlődött, kiderült, hogy mindkettő nagyon is ártalmas, ezért a magunk életét kockáztatjuk, ha élünk velük. Fennáll annak a lehetősége, hogy kárt okozunk, és ez ugyanúgy vonatkozik a Halloweentre is. Sokan ezt mondják: *Beöltöztem Halloweentre, buliztam, én is kiáltoztam, hogy Ajándék vagy átok. De hát mi ebben a rossz? Soha nem okozott semmilyen gondot, és nem is kezdtem el vonzódni az okkult jelenségekhez.* Ez persze jól hangzik, de ne felejtjük el, hogy különbözőek vagyunk, és nem minden hat ránk egyformán. Nem mindenki válik alkoholistává az első pohár sör után, de van, akik igen. Nem mindenki válik láncdohányossá az első cigaretta után, de van, akivel előfordul. Ugyanígy, nem mindenkit ejt rabul az okkultizmus, aki megünnepli a Halloweent, de vannak, akiket igen! Láttuk már, hogy a Sátán ravaszul, körmönfontan is támadhat, és biztosak lehetünk abban, hogy nem az erősségeink, hanem a gyengeségeink felől indítja a harcot. Amikor a vadon élő oroszlánok vadászni indulnak, céljuk a gyilkolás. Türelmesen, titokban követik a kiszemelt áldozatot, vigyázva, hogy a szél ne vigye a szagukat a gyanútlan állat irányába. Nem a leggyorsabb, legerősebb, legnagyobb kihívást jelentő gazellára vadásznak, hanem inkább a gyengére, a sutára, a fiatalra, amelyet a legkönnyebb elkapni. A Sátánt a Szentírás oroszlánhoz hasonlítja (1Pt 5,8). Ha van valaki, akinek a gyengeségét kihasználva megakadályozhatja, hogy keresse és megtalálja az Urat, akkor meg fogja tenni. A Halloweent a Sátán mindig is arra használta, hogy emberi életeket kelepcébe csaljon, majd egyre mélyebbre belerántsa őket az okkultizmusba. Ezért olyan veszélyes ez az ünnep.

Valaki azt mondta egyszer, hogy a Halloween egy démoni, az ördögöt dicsőítő, okkult ünnep. Márpedig a Szentírás arra figyelmezteti a hívőket, hogy „*a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok*” (1Thessz 5,22). Ezért azoknak, akik már elfogadták Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak, valóban tartózkodniuk kell a Halloween megünneplésétől. Azok viszont, akik úgy olvassák most ezt az írást, hogy bűnbánattal és hittel nem tértek még meg az Úr Jézushoz, legyenek nagyon óvatosak! A Sátán mindenképpen meg akarja akadályozni, hogy megismerjék az Urat, amihez a Halloween kiváló eszköz az év adott időszakában, és a Sátán egészen biztosan élni fog a kínálkozó lehetőséggel.

A most következő fejezetekben megpróbálunk válaszolni azokra a kérdésekre, amelyek a kedves Olvasóban felmerülhetnek a Halloweennel kapcsolatban.

4. fejezet

Kérdések és válaszok

1. Kire veszélyes a Halloween?

A Halloweent általában úgy emlegetik, mint egy vidám időszakot, amely a gyermekek és a fiatalok körében különösen is népszerű, és amely rendkívül jövedelmező a kereskedőknek, akik Halloween-termékekkel elárasztják a piacot és főleg az említett korosztályt célozzák meg. Alapjában véve azonban MINDENKI, aki részt vesz egy Halloween-ünnepen, veszélyes vizekre evez. Mindig vannak nyilván olyanok, akikre semmilyen hatással nincs az egész, nekik az október 31-e csak egy jó buli, aztán egy évig eszükbe sem jut a Halloween. De mindig vannak olyanok, akikben az események felébresztenek egy érdeklődést, és a fesztivál lesz az első lépés az okkultizmus mélységeibe vezető úton. Jusson eszünkbe az ige: „*Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el*” (1Pt 5,8). Volt például egy amerikai fiatalember, akiben a *Bewitched* (Megbabonázva) és a *Tabitha* című nagyon szórakoztató tévésorozat olyan vágyat gerjesztett az okkultizmus iránt, hogy nem sok idő múlva már a Sátán Egyházában felelős pozíciót töltött be, és egy boszorkány-gyülekezetet vezetett Dél-Kaliforniában, mielőtt átadta volna az életét az Úr Jézusnak. Nos, így használhatja a Sátán a Halloweent, ezért kell megismernünk az ő taktikáját, és ezért kell mindig résen lennünk.

Amikor a gyermekekről és a fiatalokról gondolkozunk, rá kell jönnünk, hogy van egy alapvető gond: nem tudhatjuk teljes biztonsággal megmondani, hogy egy adott gyermek ahhoz a csoporthoz tartozik-e, amelyikre nincs hatással a Halloween, vagy ahhoz, amelyekre hatással van. Ezért minden gyermek és fiatal, aki kapcsolatba kerül a Halloweennel, veszélyben van. Mindazonáltal vannak olyan csoportok közöttük, amelyek nagyobb veszélynek vannak kitéve, mint egy „átlagos” gyermek vagy fiatal.

Az elhanyagolt, magányos gyermekek

Ők vagy a szüleik vagy a kortársaik miatt szigetelődnek el. Gondolunk itt olyan gyermekekre, akik csonka családban élnek, vagy akiket az egyik szülő új partnere negligál, illetve bántalmaz, vagy olyanokra, akikkel viselkedési zavarai miatt nem barátkoznak a kortársak. Egy ilyen, perifériára szorult gyermek vagy fiatal könnyen elkezdhet érdeklődni az okkult dolgok iránt, amikor feltárul előtte a Halloween hívogató ajtaja. Csábíthatja az okkultizmus által felkínált lehetőség, hogy titokzatos erők birtokába juthat, és megfizethet a szülőknek vagy a kortársaknak, amiért magára hagyták. Az ilyen gyermekeket, fiatalokat könnyű felismerni, mert általában igen zárkózottak, többnyire egyedül vannak, és szinte soha nem foglalnak állást semmiben.

Beteges hajlamú gyermekek

1980 és 1991 között több mint 200 horror film jött ki, vagyis havonta átlagosan kettő! Rengeteg gyermekre vannak hatással, mert nem számít, hány évesek, és nem számít a korhatáros jelzés, a gyermekek nézik ezeket a filmeket moziban, DVD-n, okostelefonon stb. Így azokban az években, amikor az egyéniségük alakul, formálódik, olyan dolgokat látnak, hallanak, amilyeneket nem kellene látniuk, hallaniuk, és sokukban egyre erősebb vonzalom ébred a halál, a kínzás és a gonosz iránt. A Halloween pedig csak elmélyíti bennük ezeket a hajlamokat.

Gyermekek, akiket vonz a misztikum

Azt azért világosan kell látnunk, hogy ha ez a fajta érdeklődés nincs meg az emberben, nincsenek a tudományos és orvosi felfedezések és nincsenek a találmányok sem. Ha azonban ez a kíváncsiság a szellemi világ sötét oldala felé irányul, akkor a fiatal, kutakodó értelem számára a Halloween olyan dobantó lehet, amelyről egyenesen fejest ugorhat az okkultizmusba.

A Halloween fokozhatja a gyermekek és fiatalok ilyen irányú érdeklődését, illetve gyengítheti ellenállásukat az okkultizmussal szemben. Éppen ezért igyekezzünk lebeszélni őket arról, hogy bármilyen kapcsolatba kerüljenek ezzel a veszélyes ünneppel.

2. Hogyan segíthetünk a gyermekeknek és fiataloknak?

A keresztyén szülők, a vasárnapi iskolai tanítók, az ifjúsági vezetők és a keresztyén gyermekmissziós munkatársak találkozhatnak olyan gyermekekkel, akiket be lehet sorolni az említett csoportok valamelyikébe. Ahhoz, hogy az ilyen gyermekeken, fiatalokon segíteni tudjunk, először jó kapcsolatot kell kialakítanunk velük. Fontos, hogy érezzék, bármikor jöhetnek hozzánk és beszélhetnek a problémáikról, félelmeikről. Ahhoz, hogy ilyen kapocs létrejöjjön, nyilván türelemre, megértésre, időre van szükség, de a gyermekek, ill. fiatalok előbb-utóbb érzékelik majd, hogy őszintén törődünk velük.

Mit tehetünk még?

1. Tanítsuk őket arról, hogy Isten nagyon szereti őket, és kapcsolatba léphetnek az Úr Jézussal. Arról is kell hallaniuk, hogy ez a kapcsolat mi mindent jelent: bibliatanulmányozás, imádkozás, bizonyoságtétel, bizonyos dolgok elhagyása stb.
2. Beszéljünk nekik a Halloween veszélyeiről! Tudniuk kell arról, hogy a sötétség cselekedetei nem az Isten útja, és ha megtesznek bizonyos dolgokat, annak komoly következményei lehetnek már most is, de az örökkévalóságra nézve is. Isten tilt mindenfajta közösködést a gonosszal (1Thessz 5,22).
3. Imádkozzunk azért, hogy az Úr őrizze meg őket, és ne kerüljenek az okkultizmus befolyása alá!

Sok szülőt aggasztja az, hogy az iskola, ahová gyermekeik járnak, túl nagy hangsúlyt fektet a Halloweenre. Gyermekeik boszorkányos történeteket hallanak az órákon, rémisztő plakátokat készítenek, és Halloweenes versikéket írnak házi feladatként. Ha ez a helyzet, a szülő egy dolgot megtehet: bemehet az érintett tanítóhoz, tanárhoz, és elmondhatja, hogy nem szeretné, ha gyermekének túl sokat kellene a Halloweennel és általában a boszorkányság témájával foglalkoznia, mindegy, milyen ártalmatlannak tartja valaki a témát. Még az is megtörténhet, hogy megértő fülekre talál egy ilyen kérés, hiszen a tanárok és a pedagógiai asszisztensek felelősek a rájuk bízott gyermekekért, és talán maguk sincsenek tisztában a Halloween-ünnep veszélyeivel.

3. Mit kínáljunk a Halloween helyett?

Megoszlanak a vélemények azzal kapcsolatban, hogy létezik-e alternatíva. Vannak, akik azt mondják, igen, és mindenféle hangzatos elnevezések alatt olyan dicsóító vagy hálaadó összejöveteleket szerveznének gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek egyaránt, amelyeken Isten szeretetét, jóságát és gondoskodását emelnék ki. A gyermekek és a fiatalok viselhetnének kedves jelmezeket, és bibliai témájú vetélkedőkön vagy kézműves foglalkozásokon vehetnének részt. Ugyanakkor vannak, akik szerint a Halloweenet nem kell helyettesíteni semmivel. Szerintük, ha a Halloweenet „aratási ünnepre” keresztelnék át, azzal csak még inkább rávilágítanánk az ünnep pogány gyökereire, illetve ha egy gyermeket nem engednek el egy Halloween-buliba, ahová a barátai elmennek, attól még nem fog sokkot kapni. Azok a gyermekek, akiket az Úr Jézus szeretetére tanítottak, nem is akarnának egy olyan rendezvényre elmenni, ahol Isten ellenségei vannak a középpontban, és őket megsztalják.

Miután megismertük a két véleményt, úgy érzem, a válasz erre a dilemmára attól függ, hogy hogyan is értelmezzük a „Halloween ünnep alternatívája” kifejezést. Amennyiben csak azért akarunk dicsóító vagy hálaadó alkalmakat szervezni, hogy azok a Halloween-bulikat helyettesítsék, akkor tulajdonképpen megszegjük a harmadik parancsolatot: „*Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak nevét, mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!*” (2Móz 20,7). Hiszen az emberek valójában nem Isten miatt jönnének össze, hanem csupán egy kompromisszumot kötnének. Másrészt viszont, ha azért rendeznek egy alternatív alkalmat, hogy az Urat dicsóítsák azon az éjszakán, amely köztudottan a Sátán éjszakája, az nagyon is jó gondolat. Ugyanígy látnunk kell azt is, hogy ha nem kínálunk semmilyen alternatívát a gyermekeknek és fiataloknak, akkor kiszolgáltatjuk őket a Halloween kísértéseinek, és tudjuk, hova vezethet ez. Abban nincs semmi rossz, ha egy este egyszerűen csak együtt vagyunk és jól érezzük magunkat, főleg ha az az este a Halloween estéje, és így távol tartja a gyermekeket, fiatalokat a pogány fesztiváltól. A fő kérdés tehát az, hogy milyen szándékkal szervezünk bármit, bármilyen név alatt a Halloween alternatívájaként. A kedves Olvasónak is, aki ezzel a dilemmával szembesül, józan belátása szerint kell eldöntenie, mi a helyes.

4. Mi a különbség a Halloween és a többi „keresztyéniesített” pogány ünnep között?

Menjünk vissza gondolatban ahhoz a fejezethez, amelyben a Halloween történetét tárgyaltuk és azt mondtuk, hogy a Halloween elnevezés az *All Hallows' Eve* (Mindenszentek Estéje) kifejezésből ered, és az *All Saints' Day* (Mindenszentek Napja) előtti napot jelöli, amelyet az egyházi naptárba K. u. 834-ben vezettek be. Előtte az ókori kelták Samhain elnevezésű pogány ünnepe volt. Más szóval a Halloween eredetileg pogány ünnep volt,

amelyet a korai Egyház megpróbált „keresztyéniesíteni”. Ugyanez történt a Karácsonnyal és a Húsvétal is. Azok ugyanis szintén pogány ünnepek voltak, de a korai Egyház megpróbálta megreformálni és keresztyénebbé tenni őket.

A Karácsony gyökerei a római *Saturnalia* ünnepséghez és a legyőzhetetlen Nap ünnepéhez nyúlnak vissza. Rómában a Télközép fesztivál a Saturnáliával kezdődött, amelyet december 17-e és 24-e között tartottak. A növekedés istene, Saturnus után kapta a nevét, és egy héten át ünnepelték. Kr. u. 272-ben Aurelius római császár december 25-én, a Saturnália utolsó napját követő napon különleges ünnepet tartott a Napisten tiszteletére. Ezt a napot „a legyőzhetetlen Napisten születésnapjának” nevezték el és hivatalos munkaszüneti nappá nyilvánították. Észak-Európában szintén volt egy ünnep tél derekán, a Yule, amelyet a téli napforduló (december 22-e) környékére időzítettek, és a legtöbb modern kori karácsonyi hagyomány onnan öröklődött ránk: a magyal és a borostyán díszítések, a kandallóban elégetett farönk, és persze a közös lakoma. Konstantin római császár a negyedik század elején elfogadta a keresztyén hitet, és a Római Birodalom hivatalos vallásává akarta tenni. Ezért vallják sokan azt, hogy a keresztyénség tudatosan kezdte december 25-én ünnepelni az Úr Jézus születését, mert így akarták eltörölni „a legyőzhetetlen Napisten születésnapját, ill. az összes létező pogány ünneplést. Egyik prédikációjában, Kr. u. 380-ban Ambróziusz püspök egy találó kijelentéssel mutatott rá a Karácsony és a régi pogány ünnepek közötti különbségre: „*Krisztus a mi új napunk.*”

Amikor először jöttek keresztyének Észak-Európába, azt is látták, hogy az emberek a tavaszi nap-éj egyenlőség (március 21.) idején is pogány ünnepet ülnek. Na már most, az evangéliumokból világosan kiderül, hogy az Úr Jézus Krisztus keresztre feszítése és feltámadása a zsidó Páska idején történt, amelyet tavasszal ünnepeltek. Ezért aztán az első „északi” keresztyének továbbra is ünnepet ültek ugyanabban az időben, de már az Úr Jézus halálára és feltámadására emlékeztek, és az évek múlásával a pogány rituálék egyszerűen kikoptak a keresztyén ünneplésből. A Húsvét (angolul *Easter*) tulajdonképpen a keresztyénség legrégebbi ünnepe, és minden bizonnyal a norvég *Eostur* szó után kapta a nevét, ami azt jelenti: *tavas*.

Annak ellenére, hogy a Karácsony is és a Húsvét is pogány ünnep volt eredetileg, és tulajdonképpen csak „keresztyéniesítették” őket, idővel mégis a keresztyén jellegük maradt meg. Igaz, hogy van karácsonyfa, vannak karácsonyi díszek, ajándékok, van húsvéti tojás és rengeteg ünnepi mütyür, amelyek elviszik a gondolatokat a keresztyén üzenettől, az Egyház szemében a Karácsony és a Húsvét mégis végérvényesen keresztyén ünnep. A Halloweennel azonban más a helyzet. A legtöbb Halloweenhez köthető szokásnak okkult felhangja van, vagy egyenesen az okkultizmust népszerűsíti: gondoljunk a szellemes, vámpíros, farkasemberes vagy szörnyes jelmezekre, az ilyenkor felolvasott szellemtörténetekre, hogy csak párat említsünk. Sok gyermeknek tanítanak a „jó” boszorkányokról, és talán elhitetik velük, hogy igazi boszorkányok nincsenek is, holott bizony léteznek. Talán nem úgy néznek ki és nem úgy öltözködnek, mint egy gyermek elképzeli, de boszorkányok, akik az ördögöt imádják, és varázslást űznek, igenis vannak! A Halloween még mindig őrzi pogány eredetét és istentelen tartalmát, és amint azt láttuk, a sátánisták, a boszorkányok és a gyakorló pogányok szemében az év legkitűntettebb napjává vált. Ugyanezt a Karácsonyról és a Húsvétról természetesen nem lehet elmondani.

5. fejezet

A Halloween új megvilágításban

Egy anglikán lelkipásztor mondta nemrég: *„Tíz évvel ezelőtt megmosolyogtuk a Halloweent. Ma sok keresztyén szolgáló legszívesebben sírna. Túl sok olyan esettel találkoztunk, amikor valaki a Halloween kedvesen hívogató ajtaján keresztül jutott az okkultizmus félelmetes csapdájába.”* Mindnyájunkat lenyűgöz az ismeretlen, ez igaz, de éppen ezt a megmagyarázhatatlan vonzódást használják az ördögi hatalmak arra, hogy beszívárognak a gondolatainkba, összezavarjanak és megigézzenek minket. Napjainkban mintha egyre nagyobb tisztelet övezné az okkultizmust, és sokan mintha egyenesen felelőtlenül kokettálnának vele. Nemrégiben, egy országos folyóiratban olvashattunk egy riportot egy gyakorló boszorkánnyal aki ilyeneket mondott: *„(Halloweenkor mi) ... akár a túlvilágról is meghívhatunk néhány lelket egy kis beszélgetésre.”* *„Ha egyszer valaki felvételt nyer egy boszorkánygyülekezetbe, tehát novícia lesz, amellet, hogy nagy lakomákon, táncokon és ivászatokon vehet részt (a boszorkányok odavannak a bulizásért), hosszú fejezeteket kell kimásolnia ősi szent könyvekből, mielőtt megszerezheti a szükséges ismereteket”; és: „... úgy is megakadályozhatja a rosszindulatú pletykát, hogy gyorsan összeeskábál egy babát, amely a bűnöst jelképezi, majd biztosítótűvel összezárja az ajkait, és abrakadabra, kész”.* Kedves Olvasóm, légy óvatos! Isten figyelmeztetett minket arra, hogy szellemi harcban állunk (Ef 6,12), és a Sátán min-

den eszközzel törbe akar csalni minket (1Pt 5,8), mert vissza akar tartani az Úrtól, illetve el akar téríteni az Úrtól bennünket.

Az Egyház történetét olvasva érdekes tényekre bukkan az ember. Például, egy bizonyos napon, 1517-ben Isten munkálkodott egy fiatalember életében, aminek az lett a gyümölcse, hogy a fiatalember tiltakozott korának korrumpot egyháza ellen. Tiltakozását kilencvenöt tételben le is írta, majd kiszögezte azokat a saját városában, a németországi Wittembergben, a templom ajtajára. Azon a bizonyos napon azt az eseményt használta Isten arra, hogy elindítsa a protestáns reformációt Németországban, amely aztán tovább terjedt Európa többi részére is, amiért nagyon hálásak vagyunk. A fiatalembert Luther Mártonnak hívták, és az a bizonyos nap éppen október 31-ére esett, vagyis Halloweenre, a sátánisták, boszorkányok és pogányok legkedveltebb napjára.

A Sátán nagyon erős, de ne feledjük, hogy Isten mindenható; azt tehet, amit akar, és akkor teheti meg, amikor akarja. Ő ahhoz is adhat erőt, hogy kiálljunk a meggyőződésünk mellett, és tartózkodjunk minden olyan tevékenységtől, amely a Sátánt dicsőíti, még ha azokat a társadalom elfogadhatónak tartja is. .

Erős vár a mi Istenünk,
Jó fegyverünk és pajzsunk.
Ha Ő velünk, ki ellenünk?
Az Úr a mi oltalmunk.
Az ő ellenség most is üldöz még,
Nagy a serege, csalárdság fegyvere;
Nincs ilyen több a földön.

Erőnk magában mit sem ér,
Mi csakhamar elesnénk.
De küzd értünk a hős vezér,
Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az,
Isten szent Fia,
Az ég és föld Ura,
Ő a mi diadalmunk.

E világ minden ördöge
Ha elnyelni akarna,
Minket meg nem rémítene,
Mirajtunk nincs hatalma.
E világ ura gyúljon bosszúra,
Nincs ereje már,
Reá ítélet vár:
Az Ige porba dönti.

Az Ige kőszálként megáll,
Meggzégyenül, ki bántja.
Velünk az Úr táborba száll,
Szent Lelkét ránk bocsátja.
Kincset, életet, hitvest, gyermeket
Mind elvehetik, mit ér ez őnekik?
Miénk a menny örökre.

Luther Márton, 1483–1546
(F: *Evangélikus Egyházzenei Bizottság, Payr Sándor*)

